

СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ ТА СИНТАКСЕМА ЯК СИНТАКСИЧНІ ОДИНИЦІ

Аспект зіставлення	Синтаксема	Словосполучення
I. Спільні ознаки		
1. Участь у формуванні одиниць вищого рівня	а) є носієм предикативних і непередикативних значень у реченні; б) некомунікативна одиниця; в) входить до складу словосполучення та речення.	а) непередикативна одиниця; б) некомунікативна одиниця; в) входить до складу речення.
2. Відсутність ознак речення	не має інтонації висловлювання.	а) не має предикативного значення; б) не має інтонації висловлювання.
3. Функції	а) номінативно-позиційна; б) комбінаторна тощо.	а) номінативна; б) комбінаторна; в) словосполучення в ролі частини сегментованих незавершених речень у тексті.
4. Парадигма (система форм)	Залежить від граматичних властивостей синтаксеми, напр.: гора, гори, горі.	Залежить від граматичних властивостей стрижневого (головного) слова, напр.: сонячний день, сонячного дня.
II. Відмінні ознаки		
1. Структурна організація (з чого складається)	Складається з фонем	Складається з двох або більше повнозначних слів (слова та словоформи), об'єднаних підрядним граматичним зв'язком.
2. Семантика	Функційно (позиційно) зумовлене найменування предметів та явищ реальної дійсності	Складне, розчленоване, розгорнуте (більш конкретне) найменування предметів та явищ реальної дійсності.

СЛОВОСПОЛУЧЕННЯ ТА ПРОСТЕ РЕЧЕННЯ ЯК СИНТАКСИЧНІ ОДИНИЦІ

Аспект зіставлення	Словосполучення	Речення
I. Спільні ознаки:	Словосполучення та речення – окремі, самостійні синтаксичні одиниці-конструкції	
II. Відмінні ознаки:	1. Непредикативна одиниця, що вказує на розчленоване позначення певного сегмента дійсності, перебуває поза модально-часовими характеристиками.	1. Предикативна одиниця, що виражає модально-часові значення, а отже, співвідноситься з моментом мовлення.
Зміст синтаксичної одиниці:	2. Номінація розчленованого поняття.	2. Номінація однієї ситуації дійсності.
Функціонування:	3. Це одиниця мови.	3. Це одиниця мови й мовлення, оскільки речення в реальному спілкуванні є висловленням.
Кількісний склад компонентів:	4. Мінімальна кількість – два компоненти, що виражаються повнозначними частинами мови, напр.: <i>читати книгу, писати правильно.</i>	4. Мінімальна кількість – один компонент, напр.: <i>Тихо. Смеркає. Весна.</i>
Будова:	5. Побудована за моделями взаємопов'язаних словоформ.	5. Формою речення є граматична схема чи структурно-семантична модель, за якими воно будується, їх парадигми та комунікативні варіанти.
Функція:	6. Номінативна.	6. Комунікативна.